

Matthias Stein

Academiae Rostochiensis Rector, Matthias Stein/ J. U. D. ... Ad Exeqvias Solennes Matronæ ... Elisabethæ Schnittlern/ Beati In Deo Dn. Hermannı Lembcken/ J. U. D. ... Viduæ, Abs Hæredibus Moestissimis Relictis hodie paratas ... Cives Academicos ... invitatos vult : [P. P. Sub Sigillo Academ. Anno 1716. d. 5. Novembr.]

Rostochii: Wepplingius, [1716]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774549645>

Druck Freier Zugang

Stein, M.,
in
E. Schnittler,
viduam H. Lembcke.

Rost. 1716.

25

ACADEMIÆ ROSTOCHIANÆ

RECTOR,

MATTHIAS SEEZM/

J. U. D. & Cod. Prof. Publ.

FCtatis Jurid. ut & Colleg. Prof. Senator Senior,

FUNEBIRI hoc PROGRAMMATE

AD

EXEQVIAS SOLENNES

Matronæ Præ-Nobiliss: DEOqve non in-
fucatâ pietate devotiss.

ELISABETHÆ

Schnittlern /

BEATI IN DEO

DN. HERMANNI

Lembcken /

P. P. Celeb. FCtatis suæ quondam
ac Syndici Civitatis hujus Gravissimi,

VIDUÆ,

Abs

HEREDIBUS MOESTISSIMIS RELICTIS

hodie paratas

Quâ fas est humanitate

CIVES ACADEMICOS O. O. HONORATISSIMOS

invitados vult,

Rostochii, Typis JOH. WEPPLINGII, SERENISS. PRINC.
& ACAD. Typogr.

Onstitutum à DEO esse omnibus, quotquot in mortalem hanc in-
trōeunt vitam, certum quendam
vivendi terminum, eò minus in
dubium vocari potest, quo clari-
ora de eo sunt loca: *Job. XIV. 5.*
Pf. XXXI, 16. Pf. CXXXIX, 16. Qvem-
admodum autem omnibus mun-
danis rebus Sapientissimus Creator legem qvandam tu-
lit, præscribendo causis naturalibus ordinem, qvo, cum
generali ipsius concursu, agere debent aguntqve; Ita
& de communi lege singulis mortalium temperamen-
tum confertur, cujus vi ad certum vitæ spatium cum
concursu divino pertingere possunt: qvapropter ter-
minus vitæ *naturalis* vocari solet. Sic itaqve *DEus*,
ut verbis Hunnianis *Qu. & Resp. de Provid. Div.* rem
edifferam, *concurrit ad constituendum hunc terminum, non
tantum præscientie suæ ratione, sed quia ipse sustentat ac
regit naturam & causas secundas. Atque sic mediantibus
hisce DEus, tanquam causa prima, illum, de quo dicimus,
terminum præfigit.* Et qvanqvam aliquando *DEus*, vel
bonitate suâ vel justitiâ motus, naturalem hunc vitæ
terminum, nunc prolongando, nunc abbreviando,
mutet; frequentius tamen, nî homines ipsi, *DEo* per-
mittente, morborum mortisque causas sibi contrahant,
eundem obtineri, cur debitemus, nihil apparet causæ.
Interim fatendum est, experienciâ docente, aliis citi-
us, aliis tardius terminum vitæ, idque non fortuito;
sed sapientissimo sapientissimi vitæ necisque Arbitri ex
arbitrio, venire. Inde non senum semper funera ef-
ferimus, aut in virili ætate constitutorum hominum,
sed juvenum quoque frequenter, imò infantum ipso-
rum

rum non infrequentius. Quod si verò contentio quædam fiat ac comparatio, dixerim fermè, de longævitate qui gloriari possint, in hac ultima mundi senectute, fieri rariores. Suo jam tempore Legislatorum ille, quos orbis tulit, sapientissimus, Moses, *Ps. XC. 10.* dies annorum nostrorum dixit septuaginta annos; si verò in fortitudinibus, sive *ad summum*, ut alii verunt, i. e. si vitæ nostræ duratio invalescat aliorumque multorum ætates potenter exsuperet, quod Lutherus reddidit: *wenns hoch kömmt*; octoginta annos esse. Quod tamen non ita est accipiendum, ac si nullus unquam diutius protracturus sit vitam; sed hunc communissimum esse terminum vitæ, indicare vult divinus Scriptor, quem non omnes attingant, ac qui superent, paucissimi sint & extraordinario quasi privilegio divino gaudentes. Quodsi ratio quærat, cur DEUS igitur nonnullorum proroget vitam? tantum abest, ut impiorum ætatem vel prolongatam ullo in exemplo, vel prolongandam legamus: quorum è contrario vitæ abbreviatæ non pauca inveniuntur exempla, uti *Gen. XXXIIX. 7. 10. 1. Sam. XV. 38. Jer. XXIIX. 14. 15.* quemadmodum id etiam *Gen. XXIIX. 10. 21. 22.* DEUS expressè comminatus est impiis; ut potius solos pios hæc maneat prærogativa, manifestissimo argumento, longævitatē à nobis singulare DEI beneficium habendam esse, quod non nisi obedientibus suæque præcepta custodientibus promisit, *Exod. XX. 12. Prov. III. 1. 2. IV. 10. Eph. VI. 2. 3.* Talismodi, ultra Mosaicum vitæ terminum, eumque supremum illum, protractæ ætatis exemplum nobis occurrit in Matronâ, cujus cineribus hoc die ultima exsoluturi iusta sumus / Præ-Nobiliss. DEOque per omnem vitam devotissimâ, ELI.

A 2

SA.

SABETHA SCHNITTLERIA, Viri de Academia
 pariter ac Civitate nostrâ, cum perenni nominis sui
 gloriâ, promeriti, Præ-Nobiliss. Consultiss. atque
 Excellentiss. DN. **HERMANNI LEMBCKENII**;
 J. U. D. & P. P. post fata quoque Celeberrimi, FCtis
 suæ Senioris, & Syndici Rostochiensium Gravissimi,
 relicta Viduâ XLII. annorum, per varios casus, per
 tot discrimina rerum, singulari ex benedictione divi-
 nâ annum vitæ octogesimum, juxta recentiorum cal-
 culum, decendio jam superante. Cujusmodi cum ra-
 riora soleant esse exempla, meretur hoc ipsum, ut
 memoriam illius non nos inter solum conservemus,
 sed & posteris tradamus. Ex eo namque testimoni-
 um haurire licet, Veracissimum DEUM nostrum, quæ
 sibi obedientibus promisit, largâ manu implere, etiam-
 si eosdem non sine cruce ac paternâ castigatione,
 quæ piorum proprium atque certissimum velut
 signum est, vitam transigere velit. Ut igitur piè De-
 functæ Matronæ longum vitæ periculum brevi oratio-
 nis tenuique filo pertexamus, de ortu illius comme-
 morandum erit, quod Anno superioris sæculi vigesi-
 mo septimo, & quidem mensis Octobris 16. die in
 hunc mundum hancque in urbem edita sit, abs Paren-
 tibus omnis honestatis virtutumque laude conspicuis.
Patrem quippe agnovit Virum Eximium Spectatissi-
 mumque, **JOHANNEM Schnittler/** Civem urbis no-
 stræ primarium, in Collegium sedecimvirale cooptatum,
 & primarii urbis templi D. Virgini consecrati Cura-
 torem fidelissimum. *Matrem* autem Virtutibus
 matronalibus præstantissimam **ELISABETHAM Su-
 sebiers.** *Avus* paternæ lineæ ipsi contigerat Vir Am-
 pliss. ac Prudentiss. DN. **JOHANNES Schnittler/Con-
 sul**

sul in Sangenschede/ quod oppidum est non postremum
 in dioecesi Coloniensi. Et per istum *Avia*, Matrona
 magnâ Virtutum laude præfulgens, GERTRUDIS
 Korbess. In lineâ maternâ *Avus* ei fuerat Nobiliss. ac
 Prudentiss. DN. HENRICUS Gusebier/ hac ipsâ in ur-
 be Senator ac Camerarius, de publicâ re præclare me-
 ritus Vir. *Avia* autem, pia Matrona, ANNA Stettel-
 bladten. Qvorum ex sanguine oriunda Matrona Bea-
 ta, terræ quidem advena, mox DEO per lavacrum
 Baptismi oblata & consecrata fuit, ut, à Patre cœlesti
 in filiam adoptata, jus adipisceretur cœlestis hæredita-
 tis. Nec intermiscere, quæ prudens ipsorum provida-
 que cura erat, Parentes, quidquid ad commodam at-
 que decentem Natæ suæ educationem facere iudicabat-
 tur, quò, virtutis amore à teneris, quod ajunt, un-
 gviculis ei instillato, ad omnem honestatis, pudicitiae
 modestiaeque rationem componeretur. Cumprimis
 autem, ut tener animus timore DEi, sapientiae omnis
 initio, imbueretur, curam impenderunt omnem, om-
 nes cogitationes. Nec minus, crescentibus annis,
 de eo solliciti fuere, ut ad rem familiarem gerendam,
 quò suæ olim domui bene præesse posset, instrueretur
 ac manuduceretur. Tam itaque sollicitâ ex educati-
 one evenit, ut pietatis, prudentiae ac omnium Virgi-
 nes decentium virtutum laudes eandem manerent,
 quæis omnium sibi promerebat favorem. Et ipsæ hæ-
 erant, quæ animum illi amoremque conjugalem
 conciliaverant Viri supra laudati, DN. D. HERMAN-
 NI Sembcken. Is namque, susceptis de propriâ domo
 & familiâ constituendâ cogitationibus, hanc Nostram
 tot virtutibus coruscantem præ aliis elegit, electam ex-
 petiit, expetitâ obtinuit, obtentâ domum duxit,
 A 3 nuptiis

nuptiis An. 1647. d. 21. Julii sacerdotali benedictione,
consummatis. Nec unquam eum initi cum illa ju-
galis foederis poenituit, sicuti & ipsa nullam ullam
habuit poenitendi causam. Concors enim ipsis con-
jugium fuit, svave, jucundum, ac, ut variis aliis
modis, ita & prole non unâ desuper benedictum. Pri-
mo Mater felicissima partu Anno 1650. d. 10. jun. edi-
dit Filium Genitoris sui maxime æmulum, ita ut
in Professione Academicâ ei succederet, in Magistra-
tu autem urbis gradu superaret, Virum puta Præ-
Nobilissimum olim, Consultiss. Excellentiss. ac Pru-
dentiss. Dn. JACOBUM Lembcken / U. J. D. & Cod.
P. P. Celeb. nec non Civitatis Varniacæ Consulens
Gravissimum, qvem longiori vitâ dignissimum imma-
tura mors Anno 1693. è consortio hominum abstulit,
non sine ingenti & Academiæ & Civitatis dolore,
maximè autem amantissimæ Genitricis cum mœrore
vix consolabili. Et cettè ægrius longè inſperatum hunc
Filii obitum Mater tulisset, nisi superstites ex eo ha-
buisset, qui aliquantum dolorem lenire poterant, dul-
cissimos nepotes, neptesque jucundissimas. Bina enim
vice Beatus hic vir eandem Socrum fecerat, duplici
inito conjugio. Primum contraxerat cum Lectissima
magnisque sui sexus virtutibus cumulatissime ornata
Virgine, MARGARETHA MEVIA, Consumma-
tissimi JCti, cujus fama volat per ora virum, DAV.
MEVII, S. Reg. Maj. Sveciæ Consil. Intimi, & summi,
quod Wisnariæ est, Tribunalis Regii Vice-Præsidis,
in Bromnickau / Baggendorff & Jarrentin Hæredi-
tarii, Filia, Anno 1679. d. 13. Febr. consummatum.
Quam cum mors propera puerperam An. 1684. d. 9.
Febr. sustulisset, inſeſſente anno ad ſecunda tranſiit.
vota,

vota , celebratis d. 18. April. faustissimis nuptiis cum
 Præ - Nobiliss. Virtuosissimaque ANNA MARIA
 Schwarzkopffen/ Virgine tum Filiâ Viri Præ Nobiliss.
 Consultiss. ac Prudentiss. DN. CASPARI Schwarzkopffen/
 Jcti Fulgidiss. atque Wisnariensium Con-
 sulis ac Syndici Gravissimi. Et utroque hoc conjugio
 Vir Beatus Matri dulce conciliaverat Avia nomen. Ex
 altero quippe vidit eadem I. Virum perstrenuum , DN.
 DAVID HERMANNUM , quem initio quidem tum
 Rostochienses , tum Regiomontanæ Mulæ nutrive-
 rant , postmodum autem militaris rei amor cepit,
 Invictissimi Svecorum Monarchæ exercitui adscriptum,
 in quo sub Chiliarcha de Littenhöck equestris cohor-
 tis Vexillarius militans , hosti quidem commisso in
 prælio , at non sine fortitudinis demonstratæ laude ,
 succubuit. II. Fœminam muliebrum virtutum splen-
 dore valdè conspicuam, MARIAM ELISABETHAM,
 auspiciatissimo conjugio elocatam Viro Nobiliss. atque
 Ampliss. DN. JOACHIMO HENNING Gerdes /
 Secretario Regio Summi , apud Wisnarienses floren-
 tis, Tribunalis Dexterrimo, quæ Avia suæ Proavia su-
 peraddidit nomen, septuplici edito partu , FRIDERI-
 CO videlicet GEORGIO , JULIO HENNING ,
 JOACHIMO DAVIDE , quos nec infantum teneri-
 tudini parcens mors mundo jam eripuit , prætereaque
 ANNA MARGARETHA, GEORGIO GUSTAVO ,
 PHILIPPO HERMANNO, superstitibus per DEI grati-
 am , & faxit ea , in dulce Parentum gaudium , quam
 diutissime ! tandemque CAROLO FRIDERICO, ite-
 rum & in cœlum recepto. III. Maximè strenuum Præ-
 stantissimumque Virum, DN. JACOBUM EMANU-
 ELEM , qui etiam & in patria & in vicinâ nobis Po-
 mera-

meranorum Gryphica Academiâ jurisprudentiæ studio
gnaviter incubuit, mox verò Svecica castra secutus,
Duce quidem tum Chiliarcha, nunc Generalis locum
tenente DN. de DUCKERN, Præfetus cohortis
constitutus, in notabili illa notissimaque propè Pult-
avam commissa infelicitè pugna, ceu militis fortitudi-
nem decet, vitam amisit. IV. Mellitissimam infan-
tem, ANNAM, quæ paulo post ac nata ad vitam
naturalem, adque spiritualem renata esset, denata
est ad vitam in cœlis æternam. Altero ex Filii con-
jugio amplexa nepotes Beata fuit I. Virtutibus præ-
stantissimam fulgidissimamque, ELISABETHAM
CATHARINAM, quæ primum quidem in conjugium
accepta fuit Viro maxime Strenuo, DN. SVENONI
HERLINGO, Reg. Maj. Svec. rei tormentariæ Præ-
fecto (Artillerie Major) Wismariæ degenti; cumque
is præmaturâ morte improles diem obiisset, secundis
nuptiis cessit Viro per - Strenuo Generosoque, DN. AN-
TONIO von TEET, Centurioni Svecico, quem su-
periori anno Viduum dereliquit, non multo post in
gaudia cœlestia sequuturum. Hoc ejus postremum
matrimonium secundum exstitit, productis in lucem
filio unico, ERICO, qui cum utroque jam Parente
(unius enim semestris spatium Matrem primum, dein-
de Filium, ac tandem Patrem abstulit) æternis fruitur
bonis; unicâque filiâ lectissima jucundissimaque, MA-
RIA ELISABETHA, quam Proavia in domum suam
recepit, in tædiis curisque plenâ senectute variis blan-
disque modis ab eâ recreata. II. Nobiliss. atque Clariss.
Virum, DN. CASPARUM, unicum hodie Paterni No-
minis superstitem, quod speramus, propagatorem, qui
Ampliss. Senatus Rostoch. Secretarius quidem, currente
April,

Aprilis mense An. 1713. legitime constitutus, officium
tamen isthoc, causis permotus prægnantibus atqve suffi-
cientibus, Anno superiore deposuit, ac â negotiis pub-
licis se removens ad vitæ tranquillitatem quietemque
perfugit. Non minimam is felicitatis suæ partem re-
putat, quod ipsi nepotum ex numero soli contigerit
senio confectæ dilectissimæ Aviaæ suæ præsto esse ac fili-
alia, quæ sanctissima DEI lex Parentibus â liberis præ-
standa vult, servitia ad extremum usque illius hali-
tum exhibere. Quam pietatem ipsi â gratiâ divinâ
compensatum iri, qui dubitet, non habebit. III. JO-
HANNEM FRIDERICUM, tenerrimâ in infantia
cælo restitutum. IV. Fœminam Præ-Nobiliss. magno-
que virtutum fulgore nitentem, ANNAM, MARGA-
RETHAM, quæ nupsit Viro Generoso ac Consultis-
simo, DN. GUSTAVO SCHEFFELIO, Sereniss. Duc.
Meckl: DN. FRIDERICI WILHELMI gl. rec. Consi-
liario Cancellariæ justitiæ fulgidissimo, ex quâ sua nepte
Beata LEMKENIA acceperat, sed mox iterum amisit,
Pronepotem ANTONIUM, & Proneptem DORO-
THEAM, quorum Genitrix nunc Lubecæ degenstan-
tò acerbius fœventissimæ Aviaæ suæ obitum luget, quod
solatis abs eâ profectis in posterû carere ipsam oportet.
V. Denique CAROLUM FRIDERICUM, qui & ipse an-
te Genitorem suum tener admodum naturæ debitum ex-
solvit. Sic itaq; beatè Defuncta per primogenitum illum
Filium suum novem utriusque sexus nepotum Avia,
Proaviaque undecim pronepotum facta fuit. Ad reli-
quam autem ex ipsamet illa progenitam prolem ut-
pergamus, Añ 1652. enixa fuit filiolum, ANNAM E-
LISABETHAM, quam anno mox inleqvante ad se,
qui dederat, DEus recepit. Compensabatur verò illi

B

us

us abitus Anno 1654. filio altero. Impositum no-
men JOHANNIS, qvi adultior factus civicam elegit
vitam, domicilioqve Wismariæ constituto, Ornatissi-
mam BALTZERIAM vitæ sibi toriqve sociam adici-
vit. Sed eum qvoqve, optima ætatis in flore constitu-
tum, nullis relictis liberis, mors spe & exspectatione,
citius mortalium numero exemit, Viduâ ipsius in-
torum postea concedente Viri Generosi ac Juris Con-
sultiss. Dn. FRIDERICI WAGNERI, summi Tribuna-
lis Svecici Wismariæ Assessoris Regii longe Gravissi-
mi Amplissimiqve. Jam porro qvartum An. 1655. edi-
dit Nostra partum, Filiam Lectissimam, ELISABE-
THAM, qvæ cœlibem continuo vitam agens, Virgo
proba, pudica, pia, Matri Viduæ, ingravescente jam se-
nectâ, adstitit usqve ad beatam ejus analysin, qvæ ipsi
contigit Anno currentis Seculi sexto. Ultima tandem,
quam Nostra peperit, Filia fuit An. 1658. in lucem ex-
clusa, Fœmina qvondam Eximia planè omniqve vir-
tutum decore præstantissima, ANNA, quam nuptum
dedit Præ-Nobiliss. ac Consultiss. DN. EBERHARDO
von Bergck / J. U. D. & causarum Patrono Fulgidissi-
mo. Ex eâ duorum facta est Avia nepotum, prioris
qvidem mox iterum defuncti, posterioris autem, qvæ
Numinis gratia est, superstitis, Viri nunc Generosi,
Dn. HERMANNI EBERHARDI von Bergck / Hypo-
thecarii feudi eqvestris Pehsten / qvem ante proximum
triennium abs S. Cæs. Maj. eqvestri ordine ac dignitate
ornatum vidit. Vidit eundem qvoq; ac inde lætata fuit,
maritum indole pariter atq; profapiâ Generosæ DORO-
THÆ AUGUSTÆ von Tessinen. Vidit & ipsum Pa-
trem geminæ prolis, filioli EBERHARDI DIETERI-
CI, filiolæq; ANNÆ CATHARINÆ, qveis faventissi-
mæ

mæ sibi Proaviæ obitus eò minus doloris parit, quò minus ob infantiam eum dijudicare valent. Hæc igitur est numerosa progenies functæ LEMBKENIÆ ortum debens, partem in cœlis triumphans, militans partem in terris. Quinq; omnino fuit liberorum Mater, undecim nepotum Avia, Proavia tredecim pronepotum. Haud ergo deerunt, sperare licet, qui grato in pectore illius conservaturi sint memoriam. Quod autem reliquam in DEo Demortuæ vitam attinet, supervacaneum ducimus prolixam ejus Historiam conscribere. Tantummodo paucis notamus, eandem variis admodum casibus diversæq; obnoxiam fortunæ fuisse. Quamquam enim non semel, sed iterum atq; sæpius benignior ipsam fortunæ afflaverit aura; mox tamen iterum infortuniorum (his enim vicissitudinibus, quos chariores sibi habet, divisa providentia exercere solet) tempestates perlenfis. Tacebimus communia illa, quæ omnes vel plurimos unà cum illa affligere, mala, domestica solummodò spectaturi. Quot enim non eam Suorum experiri funera oportuit? utpote dulcissimi mariti, duorum dilectissimorum filiorum, filiarum, jucundissimarum trium, omniumqve adeò ex se genitorum liberorum, nepotum suavissimorum septem, totidemqve pronepotum mellitissimorum, ut Parentum, omnium Generorum, Nuruum ac aliorum arctiori vel sanguinis vel affinitatis vinculo ipsi junctorum paratas exequias silentio involvamus. Constantiam ad hæc perferenda requiri dices plusquam muliebrem. Quid verò Nostra? Percussisse illa omnia animum quidem dubium non est; at frangere tamen non valere. Edocta videlicet erat, nil quidquam nobis sine divini Numinis nutu evenire posse, &, diligentibus DEum cuncta in bonum cedere, vel suomet proprio exemplo erat experta. Idèòqve nec à pietate aut confidentiâ suâ in benignissimum Patrem unquam recessit. Confugere quibuslibet in adversis ad veri solatii fontem solebat, Verbum puta divinum, cujus per omnem vitam amantissima fuit, nulla colloquia, quam quæ ex eo misceri solebant, suaviora utiliorave ducens. In hoc igitur unico amplissimum senectutis suæ oblectamentum quæsit, cujus etiam non poenitendos in ipsis extremis fructus speravit, & non speravit solum, sed etiam gustavit. Ad extrema autem ejus quando devolvimur, non erit, ut quis causas mortem illi afferentes describendas desideret, quas præter ipsam senium non alias fuisse, ipsemet judicavit Medicus Experientissimus, Vir Præ - Nobiliss. Excellentiss. atqve Ampliss.

DN.

DN. GEORG. DETHARDINGIUS, Med. D. & P.P. Celeberr.
 Fautor, Collega, ut & Affinis noster multum Honoratissimus, cujus
 de Beatae abitu iudicium legendum heic opponemus. *Rogatus, sunt e-*
jus verba, ut Historiam Morbi exponam, quo Veneranda Vidua LEMB-
KENIA obiit, non habeo prater Verbulum, quod referam: Senectus
ipse fuit Morbus; aut si terminum medicum velis: Marasmo senili
defuncta est, illa, quam Civitas pro Decore, Familia pro oraculo, Boni
pro socia, Fideles pro sorore, vite longioris Amasti pro Duce, ego pro
Matre habuimus & coluimus. Et exitus sane veritatem illius proba-
 vit. quando superioris Octobris mensis die 27. (qui, si veterem, ut
 ajunt, stylum respexeris, ipse natalis illius fuit, ut eopse, quo mun-
 dum ingressa, egressa iterum ex eodem sit, die) ad meridiem prope-
 rante, circa horam XI. haud secus ac ardens candela, ob deficiens
 flammæ pabulum (qualis ferè senile confectis contingere obitus solet)
 extincta est. Equidem ex aliquo tempore & visus & auditus non-
 adeò promptè, ut solebant, suum officium præstabant; notatu ta-
 men dignum est, utramque aliquot ante beatum illius obitum se-
 ptimanis pristinum recuperasse vigorem, animadversum fuisse, ut
 adeò non mente solum, sed sensibus quoque integris utens decesserit.
 Cum enim eà, quam diximus, die laudatus supra illius ex Filio ne-
 pos, Dn. Secretarius Lembecke / circa horam nonam domo abiturus
 eam antè inviseret nonnullaque cum ea collocutus fuisset, nullo tam
 propinquæ mortis indicio animadverso, non multo post illius abitum
 de siti conquerens potum sibi propinari iussit. Quo sumto, mox
 ad somnum velut, prouti, quæ ei ministrabant, rebantur, sese com-
 ponens placidè obdormivit, nunquam ad mortalem hanc quidem vi-
 tam, ast è somno hujus vitæ ad illam, à qua omnis alienus est somnus,
 vitam expergefacta. Quemadmodum igitur nulli dubitamus, quin
 animam illius, sibi semper quam devotissimam, DEUS nunquam fi-
 niendis bonis refocillet; ita & ossibus ejus levem, ad beatam usque
ἀνάστασιν, apprecamur terram. Huic autem cum ista mandanda ho-
 die sint, Vos omnes atque singulos, CIVES ÆSTUMATISSIMI!
 decente humanitate rogatos velim, ut frequente eadem prosequa-
 mini comitatu. Sic namque Vos veræ pietatis ac genuinarum
 virtutum veros atque ingenuos declarabitis aestimatores.

P. P. Sub Sigillo Academ. Anno 1716. d. 5. Novembr.

Conveniemus funus hoc prosequuturi in ade. Jacobæa hora 1. Pomer.

meranorum Gryphica Academiâ jurispru-
 gnauiter incubuit, mox verò Svecica ca-
 Duce quidem tum Chiliarcha, nunc Ge-
 renente DN. de DUCKERN, Præfe-
 constitutus, in notabili illa notissimaque
 vam commissa infelicitèr pugna, ceu mi-
 nem decet, vitam amisit. IV. Mellitici-
 tem, ANNAM, quæ paulo post ac n-
 naturalem, adque spiritualem renata
 est ad vitam in cœlis æternam. Altero
 jugio amplexa nepotes Beata fuit I. V.
 stantissimam fulgidissimamque, EL-
 CATHARINAM, quæ primum quidem
 accepta fuit Viro maxime Strenuo, DI-
 HERLINGO, Reg. Maj. Svec. rei tori-
 fecto (Artillerie Major) Wismaria de-
 is præmaturâ morte improles diem obi-
 nuptiis cessit Viro per - Strenuo Generoso
 TONIO von TEET, Centurioni Sve-
 periori anno Viduum dereliquit, non
 gaudia cœlestia sequuturum. Hoc ejus
 matrimonium secundum exstitit, prod-
 filio unico, ERICO, qui cum utroque
 (unius enim semestris spatium Matrem
 de Filium, ac tandem Patrem abstulit)
 bonis; unicâque filiâ lectissima jucundi-
 RIA ELISABETHA, quam Proavia i-
 recepit, in tædiis curisque plenâ senect-
 disque modis ab eâ recreata. II. Nobiliss-
 Virum, DN CASPARUM, unicum ho-
 minis superstitem, quod speramus, prop-
 Ampliss. Senatus Rostoch. Secretarius qu-

Aprilis mense An. 1713. legitime constitutus, officium
 tamen isthoc, causis permotus pręnantibus atque suffi-
 cientibus, Anno superiore deposuit, ac ā negotiis pub-
 licis se removens ad vitę tranquillitatem quietemque
 perfugit. Non minimam is felicitatis suę partem re-
 putat, quod ipsi nepotum ex numero soli contigerit
 senio confectę dilectissimę Avię suę pręsto esse ac fili-
 alia, quę sanctissima DEI lex Parentibus ā liberis prę-
 standā vult, servitia ad extremum usque illius hali-
 tum exhibere. Quam pietatem ipsi ā gratiā divinā
 compensatum iri, qui subitet, non habebit. III. JO-
 HANNEM FRIDERICUM, tenerrimā in infantiā
 cęlo restitutum, quęnam Prę-Nobiliss. magnę
 que virtutis, ANNAM, MARGA-
 RETHAM, Generoso ac Consultis-
 simo, FELICIO, Sereniss. Duc.
 SLEZ. LMI gl. rec. Consi-
 liarii, ex quā sua nepte
 iterum amisit,
 item DORO.
 degens tan-
 tuget, quod
 re ipsam oportet.
 CUM, qui & ipse an-
 tum naturę debitum ex-
 acta per primogenitum illum
 Filius, utriusque sexus nepotum Avię,
 Proavi, in pronepotum facta fuit. Ad reli-
 quam autem ex ipsamet illa progenitam prolem ut-
 pergamus, An. 1652. enixa fuit filiulam, ANNAM E-
 LISABETHAM, quam anno mox inlequente ad se,
 qui dederat, DEUS recepit. Compensabatur verō illi,

B

us